

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí v Bratislave 15. decembra 2010 v trestnej veci obvineného **P. G. pre zločin sexuálneho násillia** podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. a iné vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 1T 161/08, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. N. S., advokátky v Brezne, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 4. augusta 2009, sp. zn. 5To 183/09, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. G. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 21. mája 2009, sp. zn. 1T 161/08, bol obvinený P. G. uznaný za vinného zo spáchania zločinu sexuálneho násillia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., § 200 ods. 1 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 15. mája 2007 asi o 24.00 h v H. v podnapitom stave odprevádzal ml. Š. K., nar. X. domov na N., pričom keď Š. K. po odomknutí vchodových dverí na bytovke vošla do vchodu, prišiel ku nej, chytil ju spredu oboma rukami okolo hrdla so slovami, či bude robiť to, čo on chce, na čo mu zo strachu prikývla hlavou, potom sa presunuli obaja ku schránkam vo vchode bytovky, kde ju stále držal okolo hrdla a povedal jej, aby si kľakla a vyfajčila ho, čo zo strachu pred ním urobila, pričom obžalovaný P. G. si vybral svoj pohlavný úd, avšak v ďalšom konaní bol vyrušený buchotom, v dôsledku čoho si svoj pohlavný úd dal späť do nohavíc a povedal Š. K., aby sa postavila, že pôjdu von a tam mu to dorobí, chytil ju rukou okolo krku a ťahal ju von, kde pred vchodom bytovky zo strachu zakričala, kedy ju sotil na lavičku, kde ju držal rukami okolo krku a udrel ju, pričom v ďalšom konaní bol vyrušený

obyvatelkou bytovky M. Z., ktorá po ňom z okna začala kričať, následkom čoho z miesta ušiel.

Okresný súd obvinenému P. G. podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho súd zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne súd obvinenému podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. uložil ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou na jeden rok z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 3T 145/07, zo dňa 5. júna 2008 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por. okresný súd oslobodil obvineného P. G. spod obžaloby pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že od apríla 2006 do 11. apríla 2008 v H. a inde doma v podnapitom stave spôsobil svojej družke R. K. fyzické a psychické utrpenie tým, že ju bil päťami do tváre, kopal ju do celého tela, škrtil ju pod krkom, bil jej hlavu o stenu, v jednom prípade ju porezal nožom na ľavej ruke, nadával jej, že je šľapka, vyhrážal sa jej zabitím, v noci ju budil za účelom, aby mu pripravila jedlo, čím jej spôsobil drobné zranenia, ktoré si nevyžiadali liečenie a práceneschopnosť.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 4. augusta 2009, sp. zn. 5To 183/09, na podklade odvolania podaného obvineným, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a vo výrokoch o treste a o ochrannom liečení. Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného P. G. vinného zo spáchania

zločinu sexuálneho násillia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 15. mája 2007 asi o 24.00 h v H. v podnapitom stave odprevádzal ml. Š. K., nar. X. domov na N., pričom keď Š. K. po odomknutí vchodových dverí na bytovke vošla do vchodu, prišiel ku nej, chytil ju spredu oboma rukami okolo hrdla so slovami, či bude robiť to, čo on chce, na čo mu zo strachu prikývla hlavou, potom sa presunuli obaja ku schránkam vo vchode bytovky, kde ju stále držal okolo hrdla a povedal jej, aby si kľakla a vyfajčila ho, čo zo strachu pred ním urobila, pričom obžalovaný P. G. si vybral svoj pohlavný úd, avšak v ďalšom konaní bol vyrušený buchotom, v dôsledku čoho si svoj pohlavný úd dal späť do nohavíc a povedal Š. K., aby sa postavila, že pôjde von a tam mu to dorobí, chytil ju rukou okolo krku a ťahal ju von, kde pred vchodom bytovky zo strachu zakričala, kedy ju sotil na lavičku, kde ju držal rukami okolo krku a udrel ju, pričom v ďalšom konaní bol vyrušený obyvateľkou bytovky M. Z., ktorá po ňom z okna začala kričať, následkom čoho z miesta ušiel.

Krajský súd obvinenému P. G. podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho súd zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne súd obvinenému podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. uložil ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. krajský súd zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní jedného roka, ktorý bol obvinenému uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 3T 145/07, z 5. júna 2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To 10/09, z 28. januára 2009.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., teda že bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní rozoberal skutkový stav zistený okresným súdom ako aj krajským súdom. Nesúhlasil najmä so záverom krajského súdu, ktorý konanie

obvineného kvalifikoval ako pokus trestného činu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Obvinený namietal, že nemal vedomosť o tom, že poškodená v čase spáchania skutku nedovršila 18 rokov. Skutočnosť, že si spolu pri konfrontácii tykali (z čoho súd vyvodil, že sa spolu poznali) vyplýva prirodzene z ich veku, ako aj z ich zblíženia, ku ktorému došlo ešte v pohostinstve pred jej kamarátkami. Vzhľadom na uvedené mal obvinený za to, že pri zmene právnej kvalifikácie sa krajský súd nezaoberal skutkovými zisteniami, ale len domnienkami a úvahou.

Obvinený v dovolaní ďalej namietal výšku trestu uloženého krajským súdom, ktorý aj napriek mimoriadnemu zníženiu považuje stále za neprimerane prísny. Mal za to, že v prípade kvalifikácie skutku podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. (ako to urobil okresný súd) a za súčasného použitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu by mu mohol byť uložený trest kratšieho trvania ako je 7 rokov a 6 mesiacov.

V závere dovolania obvinený napadol celú právnu kvalifikáciu skutku s odvolaním na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a navrhol, aby skutok, ktorý spáchal nebol kvalifikovaný ako trestný čin.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a prikázal súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota, ktorý po preskúmaní rozhodnutí okresného aj krajského súdu dospel k záveru, že v konaní nedošlo k porušeniu zákona v neprospech obvineného. Podľa jeho názoru z výsledkov dokazovania jasne vyplýva, že poškodená sa s obvineným stretla viackrát, obvinený mal vedomosť o jej veku, a teda krajský súd správne kvalifikoval jeho skutok podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Čo sa týka ďalšieho zníženia trestu odňatia slobody, prokurátor mal za to, že už uložením mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody na 7 rokov a 6 mesiacov bolo dobrodenie súdu vyčerpané.

Najvyšší súd ako súd dovolací síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2

Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. i/ Tr. por.

Obvinený ako dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. teda, že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Jednotlivé druhy trestov sú upravené v ustanovení § 32 Tr. zák., ktorý taxatívne stanovuje aké tresty možno uložiť páchatel'ovi za spáchanie trestného činu. V rámci tohto dovolacieho dôvodu je teda potrebné skúmať, či súd uložil iba taký druh trestu, ktorý pripúšťaajú jednotlivé ustanovenia osobitnej časti Tr. zákona.

V tomto prípade námietka obvineného spočívala vo výške trestu a vychádzala zo skutočnosti, že obvinený nesúhlasil so zmenenou právnou kvalifikáciou skutku, nakoľko ide o kvalifikovanú skutkovú podstatu, ktorá súčasne predstavuje zvýšenie trestnej sadzby za spáchaný skutok. Obvinený bol krajským súdom uznaný vinným zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu, za ktorý trestný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody od 7 do 15 rokov. Pri ukladaní a výmere trestu u obvineného bolo potrebné vziať do úvahy aj aplikovanie asperačnej zásady vzhľadom na jeho predchádzajúcu trestnú činnosť. Z uvedeného vyplýva, že obvinenému bol uložený taký druh trestu a v takej výmere, ako pripúšťaajú ustanovenia Trestného zákona, teda dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. v tomto prípade nie je daný.

Z odôvodnenia dovolania je zrejmé, že obvinený predovšetkým namieta zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom pôvodnom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého a druhého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zvážiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého a druhého stupňa nemôže meniť, a to ani na základe prípadného doplňovania dokazovania, ako ani v závislosti na prípadne inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných

dôkazov. Mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (nesprávne právne posúdenie zisteného skutku), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová